Dokumentacja systemu VecEdit

Zespół projektowy:

Adam Rogowski, Szymon Sawoń, Bartosz Siemaszkiewicz

13 stycznia 2025

Spis treści

1	Wstęp	1
2	Wzorce projektowe i ich zastosowanie 2.1 Kompozyt (Composite)	2 3 3
3	Opis użytych bibliotek i narzędzi 3.1 Raylib (5.5) 3.2 RayGui 3.3 C++20 i CMake	4
4	Instrukcja użytkownika 4.1 Uruchomienie programu	5
5	Instrukcja instalacji i kompilacji	6
6	Podział pracy w zespole	6
7	Podsumowanie	6

1 Wstęp

VecEdit to aplikacja (napisana w C++20) służąca do edycji prostych grafik wektorowych. Umożliwia rysowanie, modyfikowanie, grupowanie oraz klonowanie obiektów graficznych (takich jak prostokąty, okręgi czy wielokąty). Program korzysta z biblioteki **raylib** (w wersji 5.5) do wyświetlania okna, rysowania figur na ekranie oraz pobierania zdarzeń wejściowych od użytkownika (klawiatura, mysz). Do tworzenia interfejsu graficznego w trybie *immediate mode* używana jest biblioteka **RayGui**.

Aplikacja pozwala na:

- rysowanie i edycję kształtów (w tym zmianę koloru, obrysu, przezroczystości),
- przesuwanie i skalowanie figur,
- grupowanie obiektów (FigureGroup),
- cofanie (undo) i ponawianie (redo) operacji dzięki wzorcowi Command,
- zapisywanie projektów do plików wektorowych (SVG) i bitmapowych (PNG),
- otwieranie, zamykanie i przełączanie się między wieloma zakładkami dokumentów.

2 Wzorce projektowe i ich zastosowanie

Poniżej przedstawiono zastosowane wewnątrz aplikacji wzorce projektowe, z uwzględnieniem istotnych elementów w kodzie oraz komentarzy dotyczących możliwych zmian (tzw. wektora zmian).

2.1 Kompozyt (Composite)

• Cel: Umożliwienie traktowania pojedynczych obiektów (figury) i grup obiektów (grupy figur) w sposób jednolity, dzięki interfejsowi Figure.

• Struktura:

- Figure interfejs komponentu. Posiada m.in. metody typu accept(visitor), które w implementacjach Composite przekazują wywołanie wszystkim dzieciom.
- FigureGroup kompozyt, zawiera wektor children oraz metody addChild(...)
 itp.
- RectFigure, CircleFigure, PolyFigure konkretne komponenty (liście), nie posiadają dzieci.

• Użycie:

- W edytorze (Editor) przy groupFigures() i ungroupFigures() łączymy/rozbijamy figury w drzewiastą strukturę.
- accept(visitor) w FigureGroup wywołuje accept u wszystkich dzieci, co integruje się z Visitor.
- Wektor zmian: Dodanie kolejnych typów figur nie wymaga zmian w FigureGroup, wystarczy zaimplementować te same metody Figure.

2.2 Metoda wytwórcza (Factory Method)

• Cel: Abstrakcja sposobu tworzenia obiektów. U nas służy głównie do tworzenia PointEditor w metodzie Figure::makePointEditor().

• Struktura i użycie:

Figure deklaruje wirtualną metodę makePointEditor(), która w podklasach
 (RectFigure, CircleFigure,...) zwraca odpowiedni edytor (np. RectFigurePointEditor).

- Editor korzysta z tej metody, by pobierać adapter do edycji punktów figury, nie wiedząc jaki to konkretnie edytor.
- Wektor zmian: Nowy typ figury (np. StarFigure) wystarczy wyposażyć w swoją implementację makePointEditor(), zwracając własny typ StarFigurePointEditor.

2.3 Strategia (Strategy)

• Cel: Definiowanie wymiennych algorytmów/akcji, które można przypisać do przycisków lub skrótów klawiaturowych (np. *undo*, *redo*).

• Kluczowe elementy:

- Strategy<...> interfejs (plik Strategy.h),
- UndoStrategy, RedoStrategy, SetSelectStrategy itp. konkretne strategie,
- FunctorStrategy pozwala zdefiniować strategię w oparciu o lambda/domy-kanie (*closure*), bez tworzenia nowej podklasy.

• Użycie:

- W AppUi do IconButton lub KeyboardShortcut przypisujemy strategię. Np. auto str = std::make_shared<UndoStrategy>(editor), a w innym miejscu addShortcut(str, KEY_Z, mod).
- W FunctorStrategy wystarczy przekazać lambdę, np. FunctorStrategy<>{[this]()
 { editor->exportDocument("png"); }}.
- Wektor zmian: Aby dodać nową prostą akcję, można utworzyć instancję FunctorStrategy z odpowiednim wyrażeniem lambda; dla bardziej złożonych przypadków osobną klasę dziedziczącą po Strategy.

2.4 Adapter

• Cel: Udostępnienie wspólnego interfejsu edycji punktów figur (PointEditor) mimo iż każda figura ma odmienne właściwości.

• Struktura i użycie:

- PointEditor interfejs z metodami getEditPoints() i updatePointPosition(...),
- RectFigurePointEditor, CircleFigurePointEditor, PolyFigurePointEditor
 adaptery konkretnych figur,
- Każdy adapter zwraca (np. w getEditPoints()) położenia uchwytów charakterystyczne dla swojej figury (np. promień dla koła).
- Wektor zmian: Dodanie nowego kształtu wymaga stworzenia nowego adaptera do edycji, a sama logika Editor (obsługująca PointEditor) nie musi być zmieniana.

2.5 Odwiedzający (Visitor)

• Cel: Oddzielenie logiki przetwarzania figur (np. rysowania, zapisu do pliku) od samych klas figur.

• Struktura i użycie:

- FigureVisitor interfejs odwiedzającego,
- RendererVisitor (renderuje figury na ekranie),
- SvgSerializerVisitor (zapisuje wektorowo do pliku SVG),
- BitmapRendererVisitor (obsługa zapisu PNG).
- Metoda accept(visitor) w Figure (bądź FigureGroup) wywołuje visitor.visit(...) odpowiedniego typu.
- Wektor zmian: Dodanie kolejnej operacji (np. liczenie pola figur) wymaga utworzenia nowej klasy odwiedzającej, bez modyfikacji istniejących figur.

2.6 Prototyp (*Prototype*)

• Cel: Możliwość klonowania obiektów (figur) bez tworzenia zależności pomiędzy kodem wywołującym a ich konkretną klasą.

• Struktura i użycie:

- FigureBase<FigureType> posiada wirtualną metodę clone(), a w podklasach (RectFigure, CircleFigure itp.) implementuje tworzenie kopii danego typu.
- W Editor::processModeInsert() tworzymy nową figurę poprzez sklonowanie
 istniejącego prototypu (figura-prototyp jest wcześniej ustawiona przez SetFigureInsertStra
- Wektor zmian: Każda klasa dziedzicząca z FigureBase automatycznie dziedziczy wzorzec klonowania; wystarczy zaimplementować własne clone() (często minimalna zmiana).

3 Opis użytych bibliotek i narzędzi

3.1 Raylib (5.5)

W projekcie korzystamy z raylib w wersji 5.5, która zapewnia:

- Wyświetlanie okna aplikacji w trybie 2D,
- Funkcje do rysowania podstawowych kształtów (np. DrawRectangle, DrawCircle),
- Obsługę zdarzeń wejściowych (np. kliknięcia myszą, klawisze),
- Zapisywanie zrenderowanej bitmapy do pliku (np. ExportImage).

3.2 RayGui

Używamy **RayGui** (częściowo zintegrowanej z raylib), która wspiera tworzenie interfejsu graficznego w tzw. *immediate mode* — przyciski, suwaki i teksty generowane są bezpośrednio podczas rysowania każdej klatki.

3.3 C++20 i CMake

- C++20 W projekcie używamy std::filesystem do obsługi plików, std::format do wygodnego formatowania tekstu, std::ranges. Wspierane są kompilatory GCC (14.2.1) i clang (18.1.8)
- CMake 3.30 Plik CMakeLists.txt konfiguruje projekt i automatycznie pobiera raylib z GitHuba (jeśli nie jest dostępny lokalnie).

4 Instrukcja użytkownika

4.1 Uruchomienie programu

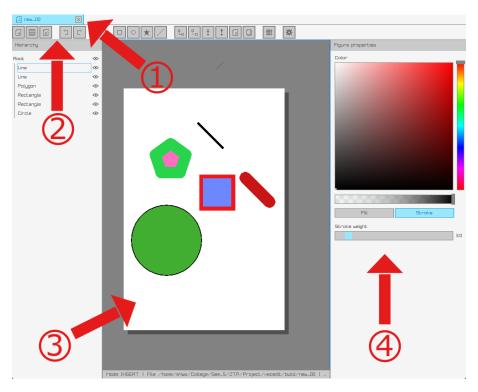
VecEdit można uruchomić:

- **Z** gotowego pliku wykonywalnego: na platformie Windows lub Linux dostarczamy *executable* w folderze bin/.
- Z linii poleceń po kompilacji: np.

cd build
./VecEdit

4.2 Interfejs programu — krótki opis

Na rysunku 1 przedstawiono przykładowy zrzut ekranu z zaznaczonymi głównymi elementami interfejsu.

Rysunek 1: Przykładowy widok programu.

TODO: dodać opisy poszczególnych guzików

Oznaczenia na zrzucie:

- Pasek zakładek dokumentów wybór otwartego projektu, możliwość zamknięcia karty.
- 2. Pasek narzędzi:
 - ikony nowego, zapisu, eksportu,
 - przyciski undo i redo,
 - przyciski wyboru narzędzia (zaznaczanie, prostokąt, koło itp.),
 - ikony grupowania / rozgrupowywania.
- 3. **Obszar roboczy** kliknięcie w tym obszarze wstawia figurę (jeśli wybrano narzędzie *Insert*), zaznacza figurę (jeśli wybrano narzędzie *Select*) itp.
- 4. **Panel właściwości** (z boku lub w oknie) służy do zmiany kolorów, grubości obrysu itd. dla wybranej figury.

4.3 Podstawowe operacje

TODO: usunąć/zmienić żeby było dla wszystkich guzików (razem ze skrótami klawiszowymi)

- Nowy dokument: Ctrl+N lub ikona New.
- Zapisz: Ctrl+S lub ikona Save.
- Eksport do PNG: Ctrl+E lub ikona Export.
- Cofnij/Ponów: Ctrl+Z / Ctrl+Y.
- Grupowanie i rozgrupowywanie: Ctrl+G i Ctrl+U.
- Klonowanie figury: zaznacz figurę, wciśnij Ctrl+D powstanie duplikat w tym samym miejscu.

5 Instrukcja instalacji i kompilacji

- 1. Pobranie kodu: Sklonuj repozytorium (np. git clone <URL>).
- 2. Kompilacja z użyciem CMake (proces dokładnie opisany w README.md):
- 3. TODO kompilacja w CLion

```
mkdir build cd build cmake .. make
```

- 4. **Raylib 5.5**: CMake spróbuje automatycznie pobrać i skompilować odpowiednią wersję biblioteki.
- 5. **Uruchomienie**: Po kompilacji w folderze build znajduje się plik **VecEdit** (Linu-x/macOS) lub **VecEdit.exe** (Windows). Można go uruchomić z wiersza poleceń lub przez dwuklik.
- 6. **Problemy w macOS:** Niekiedy wymagane jest potwierdzenie w oknie ostrzeżeń systemu (niepodpisana aplikacja).

6 Podział pracy w zespole

7 Podsumowanie

VecEdit stanowi przykład aplikacji, w której zastosowanie wielu wzorców projektowych (kompozyt, metoda wytwórcza, strategia, adapter, odwiedzający, prototyp i command) umożliwia elastyczną i czytelną strukturę kodu:

- Composite wspólna obsługa figur i grup (hierarchii),
- Factory Method tworzenie edytorów punktów figur,
- Strategy łatwe definiowanie akcji dla GUI,
- Adapter jednolite API do edycji różnych typów figur,
- Visitor rozdzielenie logiki rysowania i serializacji,
- Prototype proste klonowanie figur,
- Command mechanizm cofania i ponawiania operacji.

Dzięki temu kod można łatwo rozwijać (dodawać nowe rodzaje figur, strategie, odwiedzających) i utrzymywać.

Miłego korzystania z VecEdit!